

a že tudíž po odečtení doby učební plná tři léta nevybývají na dobu pomocnickou.

Rovněž bezdůvodná jest poslední námitka, že dispens měla býti st-lce udělena, i kdyby se mělo za to, že byla pomocnicí toliko dva roky a 8 měsíců, neboť by jí scházela toliko doba 4 měsíců, aby úplně vyhověla ustanovení § 14 ž. ř.

Jak bylo již vyloženo v nál. Boh. 1468 adm., záleží úleva podle předpisu 3. odst. § 14 c) ž. ř. jedině v tom, že průkaz o zaměstnání po předepsanou dobu jako pomocník nemusí býti podán pracovním vysvědčením, vyhovujícím náležitostem 3. odst. § 14 ž. ř., nýbrž může býti proveden i jiným způsobem, nikterak se však úleva ta nevztahuje na zkrácení doby předepsaného zaměstnání pomocnického. Právem proto vyslovil žal. úřad, že st-lka nesplnila podmínek, za kterých může býti dispense podle 3. odst. § 14 c) ž. ř. udělena.

Č. 6177.

O b e c n í n o t á ř i (S l o v e n s k o) : * Podle vl. nař. č. 573/1920 dlužno obecním a obvodním notářům na Slov. předchozí služební dobu, ztrávenou před 1. zářím 1919, propočítati jedině podle lhůt časového postupu, stanovených v § 52 služ. pragm. (nikoli dle lhůt časového postupu, stanovených zákonem č. 541/1919).

(Nález ze dne 21. prosince 1926 č. 26.215).

V ě c : Štefan L. v M. proti ministerstvu vnitra (odb. rada Dr. Kar. Ludwig) o propočtení služební doby.

V ý r o k : S t í ž n o s t s e z a m í t á j a k o b e z d ů v o d n á .

D ů v o d y : St-l byl před převratem okolním notářem, usnesením vlády z 18. března 1921 jmenován byl s platností od 1. srpna 1920 ve stavu ob. a obv. notářů na Slov. do VIII. h. tř. prozatímně, usnesením vlády ze 14. ledna 1925 pak definitivně. Nař. rozhodnutím byly st-li na základě zák. č. 211/1920 a § 2 vl. nař. č. 573/1920 upraveny ke dni jeho převzetí do pragmatikálních služeb státních, t. j. ke dni 1. srpna 1920 služ. požitky takovým způsobem, že byla st-li služ. doba do 31. července 1919 propočtena podle lhůt časového postupu stanovených v § 52 služ. pragmatiky. Stížnost namítá, že doba ta měla býti propočtena podle kratších lhůt časového postupu stanovených článkem III. § 1 zák. č. 541/1919, poněvadž tímto posléze cit. zákonným ustanovením lhůty časového postupu, jak stanoveny byly §em 52 služ. pragm., byly změněny.

Nss nemohl názoru tomu přisvědčiti:

Vl. nař. z 12. října 1920 č. 573 Sb. stanoví v § 2, že požitky notářů jest vyměřiti podle celkové služby notářské dle lhůt stanovených §em 52 služ. pragmatiky ve znění upraveném článkem III. § 1 zák. ze 7. října 1919 č. 541 Sb. pro skupinu C, při čemž bude přihlíženo k zákonu z 18. prosince 1919 č. 25 Sb. ex 1920.

Jest sice pravda, že lhůty časového postupu stanovené §em 52 služ. pragmatiky byly změněny předpisem článku III. § 1 zák. č. 541/1919, avšak zákon 541/19 nabyl účinnosti dnem 1. září 1919, a platí tedy

kratší lhůty časového postupu zavedené článkem III. zák. č. 541/1919 teprvé od 1. září 1919. Že vláda nezamýšlela notářům podle zák. č. 211/1920 ustanoveným notářskou službu až do 31. srpna 1919 konanou propočítati podle kratších lhůt časového postupu stanovených článkem III. § 1 zák. č. 541/1919, plyne i z té okolnosti, že dle § 2 vlád. nař. 573/1920 jest při stanovení služ. požitků notářských přihlížeti k zákonu č. 25/1920, který obsahuje přechodná ustanovení pro převod státních zaměstnanců, kteří postupovali podle lhůt časového postupu stanovených šem 52 sl. pragm., do nových požitků na podkladě kratších postupových lhůt zavedených zákonem č. 541/1919. Při výkladu, který předpisu § 2 nař. 573/1920 dává st-1, by odkaz na ustanovení zák. č. 25/1920 neměl v § 2 cit. nař. vůbec žádného praktického významu. — — —

Č. 6178.

Státní občanství. — Administrativní řízení (Slovensko): Okresní a župní úřady nejsou příslušné rozhodovati ve věcech státního občanství.

(Nález ze dne 22. prosince 1926 č. 25.338).

Věc: Julius N. v Ž. proti župnímu úřadu ve Zvoleni o státní občanství a domovskou příslušnost.

Výrok: Nař. rozhodnutí, pokud jím byla řešena otázka státního občanství st-lova, zrušuje se pro nezákonnost, jinak se stížnost zamítá jako bezdůvodná.

Důvody: — — — — —

Napadeným rozhodnutím potvrdil žal. úřad v celém obsahu výrok okr. úřadu v M., jímž tento vyslovil, že Julius N. není čl. státním občanem s domovským právem v Ž. Napadené rozhodnutí obsahuje tedy výroky dva, jednak, že st-1 není čl. státním občanem, jednak, že nemá domovského práva v Ž.

Ve smyslu předpisů úst. zák. z 9. dubna 1920 č. 236 Sb. a podle zák. čl. L : 1879 přísluší na území býv. státu uherského rozhodovati ve věcech státního občanství toliko úřadům centrálním. Důsledkem toho jsou věci toho druhu vyňaty z pravomoci úřadů okresních a župních jako orgánů rozhodujících. Žal. úřad uznal svým potvrzujícím rozhodnutím jako instance správným výrok, vydaný úřadem k rozhodování v záležitostech tohoto druhu absolutně nepřislušným. Proto stíženo jest napadené rozhodnutí ve směru tomto nezákonností, ke které, jelikož jde o otázku kompetence, přihlížeti dlužno z moci úřední. Náleželo proto rozhodnutí žal. úřadu v tomto směru vydané zrušiti pro nezákonnost.

Č. 6179.

Zajištění bytu: * Podle § 13. zák. č. 225/22 ve znění zák. č. 87/23 lze zajistiti toliko byt, jež státní zaměstnanec v rozhodné době obýval jako nájemník a nikoli jako podnájemník.

(Nález ze dne 22. prosince 1926 č. 25.949).